

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Voorzitter

Aan de heer Jean-Claude Juncker
Voorzitter van de Europese Commissie
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles
België

Postbus 20018
2500 EA Den Haag
T 070 318 30 33

Onderwerp: Gemotiveerd advies (subsidiariteit) over de EU-voorstellen Richtlijn vennootschapsbelasting significante digitale aanwezigheid COM (2018) 147, en Richtlijn gemeenschappelijk systeem voor belasting digitale diensten COM (2018) 148

Geachte heer Juncker,

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft de EU-voorstellen voor een Richtlijn vennootschapsbelasting significante digitale aanwezigheid COM (2018) 147, en voor Richtlijn gemeenschappelijk systeem voor belasting digitale diensten COM (2018) 148, getoetst aan het beginsel van subsidiariteit.

Met deze brief stel ik u in kennis dat het oordeel van de Tweede Kamer der Staten-Generaal over de subsidiariteit van bovengenoemde voorstellen negatief is.

De Tweede Kamer onderschrijft het belang van het belasten van de digitale economie en van het hervormen van het fiscale stelsel teneinde dit te bereiken, maar meent dat belastingheffing en –beleid primair een aangelegenheid van de lidstaten zelf zijn, en dat lidstaten ook zonder Europese harmonisatie of inmenging deze hervorming tot stand kunnen brengen. De Kamer betwijfelt dan ook de toegevoegde (meer-)waarde van een Europees voorstel ten opzichte van een nationale aanpak, temeer omdat lidstaten ook in OESO-verband al werken aan een gezamenlijke aanpak.

Wat betreft de rechtsgrondslag ziet de Kamer artikel 115 VWEU als de juiste rechtsgrondslag voor beide voorstellen. De Kamer deelt dan ook niet de keuze van de Europese Commissie om het voorstel COM (2018) 148 te baseren op artikel 113 VWEU, omdat naar haar mening duidelijk is dat ook bij dit voorstel het doel van de belasting een heffing op winst is. Daarmee gaat het bij dit voorstel, net als bij het voorstel COM (2018) 147, de facto niet om een indirecte belasting waar artikel 113 voor bedoeld is.

In de bijlage treft u de bijdragen van de fracties aan waarin zij hun standpunten inzake o.a. de subsidiariteit meer in detail uiteenzetten. Ik zou het op prijs stellen indien u de bijdragen betreft bij uw reactie op deze brief.

Het Europees Parlement, de Raad en de Nederlandse regering ontvangen een afschrift van deze brief.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'A' followed by a horizontal line.

Khadija Arib
De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Bijlage. Bijdragen van de verschillende fracties

De Tweede Kamer der Staten-Generaal telt 150 zetels. Deze zetels zijn als volgt verdeeld:

- Volkspartij voor Vrijheid en Democratie - VVD (33)
- Partij voor de Vrijheid - PVV (20)
- Christen Democratisch Appel - CDA (19)
- Democraten 66 - D66 (19)
- GroenLinks - GL (14)
- Socialistische Partij - SP (14)
- Partij van de Arbeid - PvdA (9)
- ChristenUnie - CU (5)
- Partij voor de dieren - PvdD (5)
- 50PLUS (4)
- Staatkundig Gereformeerde Partij - SGP (3)
- DENK (3)
- Forum voor Democratie - FvD (2)

In het kader van de beoordeling van de subsidiariteit van de voorstellen hebben acht fracties een toelichting op hun oordeel geleverd.

Beoordeling subsidiariteit

De leden van de VVD-fractie menen dat er voldoende argumenten zijn om een subsidiariteitstoets toe te passen op het onderhavige voorstellen. Zij hebben daarvoor de volgende redenen.

Algemeen:

- Belastingen zijn primair een aangelegenheid van de lidstaten zelf. Pas bij grote, zwaarwegende problemen die niet door de lidstaten zelf opgelost kunnen worden kan een Europese oplossing aan de orde zijn. De leden van de VVD onderschrijven het belang van het belasten van de digitale economie en de hervorming van het fiscale stelsel teneinde dit te bereiken, maar zien dat veel lidstaten op dit moment ook zonder Europese harmonisatie of inmenging tot oplossingen kunnen komen, zoals de Franse belasting op visuele content, de Hongaarse belasting op advertenties. Zij betwijfelen dus de toegevoegde (meer)waarde van een Europees voorstel, zeker daar deze nationale maatregelen kennelijk doelmatig het probleem kunnen oplossen, zonder Europese inmenging.
- Verschillende lidstaten hebben zich reeds verenigd in de herziening van de belastingen voor de digitale economie in OESO-verband. Een definitief rapport met oplossingen voor deze problematiek wordt verwacht in 2020. Lidstaten lijken ook gezamenlijk dus reeds zonder Europese interventie tot een oplossingen te kunnen komen.
- De Tweede Kamer heeft reeds eerder aangegeven slechts oplossing te zien in supranationale fiscale maatregelen wanneer nationale maatregelen inadequaat blijken, zo heeft de Tweede Kamer ook eerder een subsidiariteitstoets uitgevoerd ('een gele kaart getrokken') voor de voorstellen rond de CCCTB. De huidige onderhavige voorstellen zijn hier aan verwant en bieden een opstap naar deze – eerder afgewezen- voorstellen. De VVD ziet dit als problematisch.

Argumentatie Europese Commissie:

- De Commissie stelt dat het feit dat bedrijven grensoverschrijdend handelen in zichzelf reden zou kunnen zijn om Europese harmonisatie te rechtvaardigen. Dit is wat de VVD betreft een te snelle stap. Onderdeel van de beoordeling of Europese interventie genoodzaakt is zou moeten zijn dat lidstaten niet zelf in staat zijn om het probleem op te lossen. De bovenstaande algemene argumenten tonen aan dat lidstaten zowel individueel als gezamenlijk reeds initiatieven ontplooiën om het probleem op te lossen. De Commissie toont daarom niet overtuigend aan dat zonder Europese interventie geen oplossing gevonden zou kunnen worden.
- De Commissie stelt dat Europese harmonisatie een meerwaarde heeft boven de acties van individuele lidstaten, al dan niet in gezamenlijkheid. Dit wordt vervolgens niet uitgelegd en is daarmee in de ogen van de VVD niet overtuigend bewezen. Ook geeft de Commissie zelf al aan dat verschillende lidstaten zelf maatregelen nemen. Zij stelt hierbij niet dat deze maatregelen inefficiënt zijn en daarmee niet werkbaar zouden zijn, maar slechts dat dit leidt tot versnipperd beleid. De Commissie heeft hiermee niet afdoende bewezen dat supranationaal Europees beleid te verkiezen is boven nationaal beleid.
- De Commissie stelt dat een gemeenschappelijk geharmoniseerde belasting gelijke concurrentievoorwaarden schept. Dit klopt niet voor zover de overige (fiscale) faciliteiten en belastingen in de lidstaten verschillen. Het voorstel van de Commissie bereikt dus niet het beoogde doel, waarmee de vraag gesteld kan worden of lidstaten niet beter nationaal beleid kunnen voeren.
- De Commissie stelt dat het onwenselijk zou zijn wanneer een lidstaat 'eenzijdig' en naar 'eigen inzicht' zou optreden. De VVD stelt dat het eenzijdig en naar eigen inzicht optreden onderdeel is van de soevereiniteit van de lidstaat. Verplicht gezamenlijk optreden kan slechts geoorloofd zijn wanneer landen hiertoe –gezamenlijk eenzijdig– besluiten of wanneer een nationale oplossing in zichzelf geen soelaas biedt. De VVD meent dat dit laatste niet overtuigend door de Commissie bewezen is.
- De Commissie stelt dat zodra een maatregel de 'gehele interne markt' raakt 'slechts' een maatregel op Europees niveau de enige weg is. De VVD stelt vraagtekens bij deze argumentatie, zowel bij de veronderstelling dat nationaal genomen maatregelen de gehele interne markt zouden raken als de conclusie dat indien dat het geval zou zijn een Europese oplossing de enige 'aanwezige weg' zou zijn. Zij menen dat hiermee het principe van subsidiariteit te makkelijk terzijde geschoven wordt.
- De Commissie stelt dat de huidige voorliggende maatregel evenwichtig is en geen afbreuk doet aan de beleidsvrijheid van lidstaten. De leden van de VVD onderschrijven deze stelling niet, daar zij een verplichting oplegt om een bepaalde (tijdelijke) belasting te heffen.
- De Commissie stelt dat lidstaten geen nationale maatregelen kunnen nemen zonder 'de eengemaakte markt te ondermijnen'. De leden van de VVD zien hier een opmerkelijk aantijging op grond van het recht van een lidstaat om zelf nationaal beleid te mogen maken, die mogelijk in strijd is met het beginsel van subsidiariteit.

De leden van de **PVV-fractie** vinden dit voorstel niet in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel. De argumentatie dat een oplossing slechts van en door de EU kan worden ingevoerd is onjuist. Belastinginning en- beleid is per definitie een nationale

bevoegdheid, daar past geen inmenging van de EU. Mocht blijken dat acties toch noodzakelijk zijn dan natuurlijk slechts in OESO verband.

De leden van de **CDA-fractie** beoordelen de subsidiariteit van de langetermijnoplossing (COM2018-147) als positief. Het betreft een vraagstuk van winsttoerekening en deze leden zien de voordelen van zo groot mogelijke overeenstemming tussen landen als het gaat om de winsttoerekening. Dit betekent dat afstemming op OESO-niveau de voorkeur verdient boven afstemming op EU-niveau en als dat niet lukt, afstemming op EU-niveau de voorkeur verdient boven nationale regels. De belastingheffing over digitale diensten mag geen opstapje zijn naar een CC(C)TB.

De leden van de **CDA-fractie** beoordelen de subsidiariteit van de tijdelijke oplossing (COM2018-148) als gedeeltelijk positief. Belastingheffing over de winst is geen zaak van de Europese Unie, maar van de lidstaten zelf. Dit geldt ook voor het invoeren van nieuwe belastingen. Indirecte belastingen vallen wel onder de bevoegdheid van de Europese Unie en de tijdelijke oplossing is vormgegeven als een indirecte belasting over digitale diensten. Het is de leden van de **CDA-fractie** niet duidelijk of de Europese Commissie slechts voor een indirecte belasting hebben gekozen uit praktische overwegingen of ook vanwege hun bevoegdheden.

De leden van de **D66-fractie** oordelen positief over de subsidiariteit van de EU-voorstellen over belastingheffing in de digitale economie. De doelstellingen van het voorstel kunnen volgens de leden van de **D66-fractie** niet voldoende op niveau van afzonderlijke lidstaten bereikt worden. Ook speelt mee dat de inspanningen in OESO- en G20-verband tot onvoldoende resultaten hebben geleid. Internet is bij uitstek een grensoverschrijdende technologie. Bedrijven in de digitale economie opereren vaak over landsgrenzen heen. Omdat deze bedrijven vaak geen of een zeer beperkte fysieke aanwezigheid hebben, zijn maatregelen nodig om te zorgen dat de winst zo veel mogelijk wordt belast waar waarde wordt gecreëerd en om de grondslag voor belastingheffing te beschermen. Voor het functioneren van de digitale interne markt is het daarom belangrijk dat de lidstaten gezamenlijk de belastingheffing moderniseren. De voorstellen van de Europese Commissie voor een tijdelijke en een structurele oplossing dragen hier aan bij. Deze voorstellen dragen ook bij aan het creëren van een gelijk speelveld, en zijn daarmee in het belang van Nederlandse bedrijven en consumenten. De leden van de **D66-fractie** houden hierbij oog voor de verdere uitwerking, de uitvoerbaarheid en de interactie met andere internationale initiatieven.

De leden van de **fractie van GroenLinks** delen onderstaande analyse van de Europese Commissie waarin wordt beschreven waarom de twee EU-voorstellen in overeenstemming zijn met het subsidiariteitsbeginsel:

“Aangezien digitale bedrijven grensoverschrijdend actief kunnen zijn zonder enige vorm van fysieke aanwezigheid, zowel binnen de Unie als vanuit derde landen, zijn er uniforme regels nodig om te garanderen dat zij belastingen betalen waar ze winsten maken. Gelet op de grensoverschrijdende dimensie van digitale bedrijvigheid is een EU-initiatief noodzakelijk en biedt het een meerwaarde ten opzichte van hetgeen met een veelheid aan nationale maatregelen kan worden bereikt. Een gemeenschappelijk initiatief dat de volledige interne markt bestrijkt, is noodzakelijk voor een directe en geharmoniseerde toepassing van de

regels betreffende een aanmerkelijke digitale aanwezigheid in de Unie, teneinde alle lidstaten gelijke concurrentievoorwaarden te garanderen, en biedt belastingplichtigen rechtszekerheid. Als elke lidstaat eenzijdig en naar eigen inzicht gaat optreden, kunnen nationale beleidsmaatregelen met elkaar botsen, verstoringen ontstaan en fiscale obstakels worden opgeworpen voor bedrijven in de EU, wat ondoeltreffend is en tot een versnippering op de eengemaakte markt leidt. Als het de bedoeling is om oplossingen vast te stellen die werken voor de interne markt als geheel, zijn alleen gecoördineerde initiatieven op het niveau van de EU de aangewezen weg.”

De leden van de **SP-fractie** zijn van mening dat digitale bedrijven, die ‘grenzeloos’ werken, ook belasting behoren te betalen. Zij menen dat het verstandig is om een subsidiariteitstoets in te stellen op onderhavige voorstellen. Zij zouden daarbij de volgende onderwerpen graag nader beschouwd willen zien:

- Omzet- en winstbelasting is een competentie van de lidstaten. Dat er afspraken gemaakt worden dat lidstaten deze nieuwe belasting innen bij grote digitale bedrijven, schaadt de subsidiariteit van inning niet. De SP wil weten hoe het initiatief van de Europese Commissie beoordeeld wordt aangaande de oplegging van deze (ogenschijnlijk) nieuwe heffingsgrondslag.
- In voorstel 147 van de Commissie wordt plaats van vestiging uitgebreid naar een digitale aanwezigheid; gebaseerd op gebruikers, contracten en omzet. Is het vaststellen van deze criteria in strijd of in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel, willen de leden weten.
- In voorstel 148 wordt een uniforme taks van 3% voorgesteld met als doel fragmentatie te voorkomen. De SP is van mening dat dit de lidstaatcompetentie schaadt om te kiezen voor een hoger tarief, omdat het ‘uniforme tarief’ een hoger percentage lijkt uit te sluiten.
- De SP wil weten of het heffen van de belasting wel gezien kan worden als een indirecte belasting, omdat het niet als ‘opslag’ (zoals accijns) of een boete beoordeeld kan worden, er wordt immers aan de bron op winst geheven. Daarmee is de vraag of het beroep op artikel 113 bij COM (2018) 148 van toepassing is.

De leden van de **PvdA-fractie** oordelen dat onderhavige wetgeving voldoet aan het subsidiariteitsbeginsel. In algemene zin onderkennen zij dat beleid op het gebied van directe belastingen in beginsel voorbehouden is aan individuele lidstaten. Dat neemt niet weg dat de lidstaten ook op dit vlak grote gezamenlijke belangen hebben. Er bestaat brede internationale consensus over de onwenselijkheid van belastingontwijking. Tevens bestaat brede consensus over het feit dat belastingontwijking het beste internationaal aangepakt kan worden. Daarnaast draagt harmonisatie van belastingwetgeving aan het beter functioneren van de interne markt en helpt harmonisatie bij het stoppen van ongewenst concurrentie tussen lidstaten op het gebied van belastingen.

Digitale bedrijven als Facebook en Google kenmerken zich doordat zij niet langer gebonden zijn aan een fysieke vestigingsplaats voor hun activiteiten. Ze maken hun winst met online dienstverlening, waarop de nationale stelsels van winstbelasting van de Europese lidstaten maar moeilijk grip hebben. De leden van de PvdA-fractie merken op dat het gevolg daarvan is dat deze bedrijven zeer weinig belasting betalen in de Europese lidstaten. Om dit te corrigeren is een aanpassing nodig van het ‘vaste inrichting’-concept in de winstbelasting.

En omdat deze digitale bedrijven ongebonden door een locatie online opereren, zijn ze internationaal aard. Doordat deze grote bedrijven, waarop dit wetsvoorstel zich richt, in alle lidstaten van de EU opereren, is er een voordeel te behalen uit een Europese aanpak. Het alternatief is een versnipperde aanpak bij het belasten van digitale bedrijven, wat verstoring kan werken voor de digitale economie die nog volop in ontwikkeling is. Daarnaast zal een lappendeken aan belastingregels nieuwe kansen opleveren voor belastingontwijking door deze bedrijven. De puur grensoverschrijdende bedrijfsactiviteiten van de grote Tech-bedrijven in Europa, rechtvaardigen een Europese aanpak boven een aanpak vanuit de individuele lidstaten. Gezien de schade van versnipperd beleid door verschillende aanpakken van individuele lidstaten achten de leden van de PvdA-fractie het voorstel tevens proportioneel. Concluderend oordelen de leden van de PvdA-fractie positief over de subsidiariteit van dit EU-voorstel.

De leden van de **PvdD-fractie** oordelen negatief wat betreft het subsidiariteitsprincipe aangaande beide richtlijnen. Het is uit de voorstellen niet duidelijk geworden of het gaat om een directe of indirecte belasting, hetgeen een volwaardige subsidiariteitstoets in de weg staat. Daarbij vindt de PvdD dat lidstaten maximale beleids- en tariefvrijheid moeten hebben en uit deze voorstellen wordt ook niet duidelijk of dit gewaarborgd is.

Beoordeling rechtsgrondslag

De leden van de **VVD-fractie** merken op dat de Commissie de belasting beschrijft als een 'kenmerkend voor een indirecte belasting'. De leden van de VVD stellen vraagtekens bij deze opmerking, daar de nieuwe belasting bedoeld is om de winst van digitale bedrijven te belasten. Slechts omdat dit als inherent problematisch gezien wordt bij de digitale economie, wordt de omzet belast. Het doel van de belasting blijft echter het belasten van de winst. De belasting kan daarmee gezien haar doel beter gezien worden als een directe belasting (sui generis) dan als een indirecte belasting. De VVD meent dat een andere juridische grondslag in het werkingsverdrag, bijvoorbeeld artikel 115 VWEU dan ook passender en geschikter zou zijn, indien het voorstel positief benaderd wordt, dan het gekozen artikel 113 VWEU.

De leden van de **PVV-fractie** menen dat de EU met deze voorstellen onrechtmatig handelt want er is geen noodzaak tot harmonisatie van belastingen om concurrentievervalsingen te voorkomen.

Belastingwetgeving is een nationale bevoegdheid en dat moet zo blijven.

De leden van de **CDA-fractie** beoordelen de rechtsgrondslag als deels juist. De Europese Commissie ziet artikel 115 als rechtsgrondslag voor de langetermijnoplossing (COM2018-147) en artikel 113 voor de tijdelijke oplossing (COM2018-148). Deze leden zien artikel 115 eerder als rechtsgrondslag voor beide richtlijnen. De tijdelijke oplossing heeft immers niet tot doel om verschillende omzetbelastingen op digitale diensten te harmoniseren, maar voor harmonisatie van de belastingheffing is door de Commissie naar eigen zeggen uit praktische overwegingen gekozen voor een belasting over de omzet. De omzetbelasting is dus het middel en niet het doel. Overigens twijfelen de leden van de CDA-fractie aan de tijdelijkheid van deze belasting over de omzet van digitale diensten, helemaal nu de richtlijn geen horizonbepaling bevat.

De leden van de **D66-fractie** oordelen positief over de rechtsgrondslag van beide EU-voorstellen en kunnen zich vinden in de argumentatie van de Europese Commissie. De Europese Commissie verwijst naar artikel 46, 48, 53, lid 1, artikel 62 en artikel 91, lid 1 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De leden van de D66-fractie zien dit als de juiste grondslag.

De leden van de **fractie van GroenLinks** kunnen zich vinden in de argumentatie van de Europese Commissie omtrent de rechtsgrondslag van het EU-voorstel.

De leden van de **SP-fractie** zijn van mening dat het voorstel COM (2018) 147 binnen het toepassingsgebied van artikel 115 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) valt.

De leden van de SP-fractie zijn niet van mening dat het voorstel COM (2018) 148 binnen het toepassingsgebied van artikel 113 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) valt.

De leden van de **PvdA-fractie** achten artikel 46, artikel 48, artikel 53, lid 1, artikel 62 en artikel 91, lid 1 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de juiste rechtsgrond voor beide voorstellen.

Mr Jean-Claude Juncker
President of the European Commission
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles
Belgium

Re: Reasoned opinion (subsidiarity) regarding the EU proposals for a Council Directive laying down rules relating to the corporate taxation of a significant digital presence (COM(2018) 147), and a Council Directive on the common system of a digital services tax on revenues resulting from the provision of certain digital services (COM(2018) 148)

Dear Mr Juncker,

The House of Representatives of the Netherlands has examined the EU proposals for a Council Directive laying down rules relating to the corporate taxation of a significant digital presence (COM(2018) 147), and a Council Directive on the common system of a digital services tax on revenues resulting from the provision of certain digital services (COM(2018) 148) in terms of the principle of subsidiarity.

I am writing to inform you that the opinion of the House of Representatives with regard to the subsidiarity of the aforementioned proposals is negative.

The House of Representatives agrees that taxing the digital economy and reforming the financial system in order to achieve this are important goals, but takes the view that taxation and taxation policy are primarily a concern of the member states themselves, and that member states can also achieve this reform without European harmonisation or interference. The House also has its doubts about the potential benefits of a European proposal compared to a national approach, especially since member states are already working on a joint strategy in an OECD context.

As far as the legal basis is concerned, the House considers Article 115 of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) to be the appropriate legal basis for both proposals. The House therefore also disagrees with the European Commission's choice of basing the proposal COM(2018) 148 on Article 113 of the TFEU, because, in its view, it is clear that in this proposal the purpose of the taxation is also a levy on profit. As such, this proposal, as is also the case for proposal COM(2018) 147, does not actually concern indirect taxation, for which Article 113 is intended.

The annex sets out the contributions to the debate from the different parliamentary parties, in which they explain their standpoints with regard to subsidiarity and other matters in greater detail. I would appreciate your taking these contributions into consideration in your reply to this letter.

A copy of this letter will also be sent to the European Parliament, the European Council and the Government of the Netherlands.

Yours sincerely,

The Speaker of the House of Representatives,
Khadija Arib

Annex: Contributions of the different parliamentary groups to the debate

The House of Representatives of the Netherlands has 150 seats. These seats are distributed as follows:

- People's Party for Freedom and Democracy - VVD (33)
- Party for Freedom - PVV (20)
- Christian Democratic Appeal - CDA (19)
- Democrats 66 - D66 (19)
- Green Left - GL (14)
- Socialist Party - SP (14)
- Labour Party - PvdA (9)
- Christian Union - CU (5)
- Party for the Animals - PvdD (5)
- 50PLUS (4)
- Reformed Political Party - SGP (3)
- DENK (3)
- Forum for Democracy - FvD (2)

In evaluating the proposals in terms of subsidiarity, eight parliamentary groups provided an explanation of their views.

Standpoints regarding subsidiarity

The members of the VVD parliamentary group take the view that there are sufficient arguments for applying a subsidiarity test to the proposals under discussion. They have the following reasons for this.

General:

- Taxes are primarily a concern of the member states themselves. A European solution should only be considered in the case of major, serious problems that the member states are unable to resolve themselves. The VVD members agree that the taxation of the digital economy and reform of the financial system to achieve this is important, but note that many member states are currently reaching solutions without European harmonisation or interference, such as the French tax on visual content and the Hungarian tax on advertisements. They therefore have doubts about the benefits of a European proposal, especially since these national measures can apparently resolve the problem effectively without European interference.
- Various member states have already joined forces in reviewing taxation for the digital economy within an OECD context. A definitive report outlining solutions for this issue is expected to be published in 2020. It therefore appears that member states are already proving able to reach joint solutions without European intervention.
- The House of Representatives has previously indicated that it will only consider solutions involving supranational measures on taxation in cases where national measures prove ineffective and it also previously applied a subsidiary test ('drew a yellow card') in the case of the proposals concerning the CCCTB. The current proposals are related to this and provide a stepping stone towards these – previously rejected – proposals. The VVD considers this to be problematic.

European Commission's arguments:

- The Commission argues that the fact that companies conduct cross-border trade could itself be a reason for justifying European harmonisation. As far as the VVD is concerned, this is

jumping the gun. Any assessment of whether European intervention is necessary should in part be based on the fact that member states are themselves unable to resolve the problem. The general arguments outlined above demonstrate that the member states are already applying initiatives, both individually and jointly, to resolve the problem. For this reason, the Commission has not provided persuasive arguments to demonstrate that no solution could be found without European intervention.

- The Commission argues that European harmonisation has added value that transcends the actions of individual member states, jointly or otherwise. There is no further explanation provided for this, which makes it, in the view of the VVD, not convincingly proven. In addition, the Commission itself states that various member states are taking measures. It does not claim that these measures are inefficient and would therefore not be workable, but merely that this would result in a fragmented policy. As such, the Commission has not provided sufficient proof that supranational European policy should take precedence over national policy.
- The Commission argues that a joint, harmonised tax creates a level playing field with regard to competition. This is untrue for as long as the other fiscal provisions and taxes in the member states differ from each other. The Commission's proposal therefore fails to achieve its intended objective which raises the question of whether member states would be better advised to apply policy at national level.
- The Commission asserts that it would be undesirable for a member state to take 'unilateral' and 'divergent' action. The VVD takes the view that acting unilaterally and divergently is part of a member state's sovereignty. Enforced joint action can only be permitted if countries decide on it – jointly and divergently – or if a national solution alone provides no remedy. The VVD takes the view that the Commission has failed to prove this convincingly.
- The Commission argues that as soon as a measure affects the 'internal market as a whole', coordinated action at European level is the 'only' option. The VVD questions this argumentation, both in the case of the assumption that measures taken nationally will affect the internal market as a whole and the conclusion that, if this were the case, a European solution would be the only 'appropriate way forward'. They believe that this dismisses the principle of subsidiarity too easily.
- The Commission states that the proposed measure is proportionate and does not interfere with member states' freedom to set policy. The members of the VVD do not agree with this assertion, since it imposes an obligation to levy a specific (temporary) tax.
- The Commission argues that the member states cannot take national measures without 'hampering the single market'. The members of the VVD consider this to be a remarkable accusation in view of the right of a member state to set its own national policy that may possibly conflict with the principle of subsidiarity.

The members of the **PVV parliamentary group** consider this proposal to be at odds with the subsidiarity principle. They refute the argument that only an EU solution, implemented by the EU, is possible. The collection of taxes and taxation policy are a national power by definition, in which no EU interference is appropriate. If it should appear that actions are necessary, this should of course only be in an OECD context.

The opinion of the members of the **CDA parliamentary group** with regard to the subsidiarity of the long-term solution (COM(2018)147) is positive. It concerns an issue of profit attribution and these members recognise the advantages of maximum possible agreement between countries when it comes

to profit attribution. This means that coordination at OECD level takes preference over agreement at EU level and, if that proves unsuccessful, coordination at EU level takes precedence over national regulations. The taxation of digital services should not be seen as a stepping stone towards a CC(C)TB.

The opinion of the members of the CDA parliamentary group with regard to the subsidiarity of the temporary solution (COM(2018)148) is partly positive. The taxation of profit is not a concern of the European Union, but of the member states themselves. This also applies to the introduction of new taxes. However, indirect taxation is covered by the powers of the European Union and the temporary solution takes the form of an indirect tax on digital services. It is not clear to the members of the CDA parliamentary group whether the European Commission has opted for an indirect tax for practical reasons or because of its own powers.

The members of the **D66 parliamentary group** take a positive view with regard to the subsidiarity of the EU proposals on taxation in the digital economy. According to these members, the objectives of the proposal cannot be effectively achieved at the level of individual member states. Another key factor is that efforts made within an OECD and G20 context have so far achieved unsatisfactory results. The internet is a cross-border technology by definition. Companies in the digital economy often operate beyond national borders. Since these companies often have limited or no actual physical presence, measures are required in order to ensure that profit is as far as possible taxed where value is created and in order to protect the basis for taxation. For the digital internal market to operate effectively, it is therefore important that member states take concerted action in modernising taxation. The European Commission's proposals for a temporary and permanent solution contribute to achieving this. These proposals also help create a level playing field and are therefore in the interests of Dutch businesses and consumers. The D66 parliamentary group will monitor the further implementation, feasibility and interaction with other international initiatives.

The members of the **Green Left parliamentary group** agree with the analysis below by the European Commission, which describes why the two EU proposals are in line with the principle of subsidiarity:

“As digital businesses are able to operate across borders without having any physical presence, both inside the Union and from third countries, uniform rules are needed to ensure that they pay taxes where they make profits. Given the cross-border dimension of digital activities an EU initiative is needed and adds value as compared to what a multitude of national measures could attain. A common initiative across the internal market is required for a direct and harmonised application of the rules on a significant digital presence within the Union so as to ensure a level playing field for all member states and provides taxpayers with legal certainty. Unilateral and divergent approaches by each member state could be ineffective and fragment the single market by creating national policy clashes, distortions and tax obstacles for businesses in the EU. If the objective is to adopt solutions that function for the internal market as a whole, the appropriate way forward is only through coordinated initiatives at EU level.”

The members of the **SP parliamentary group** takes the view that digital companies that operate ‘without borders’ should also pay tax. They believe that it is reasonable to apply a subsidiarity test to these proposals. They would like to see particular consideration given to the following issues:

- Taxation of turnover and profit is a competency of the member states. The fact that agreements are made for member states to collect this new tax from large digital companies

does not undermine the subsidiarity of collection. The SP would like to know how the European Commission's initiative will be assessed with regard to this (apparently) new tax base.

- In the Commission's proposal 147 the place of business is expanded to a digital presence, based on users, contracts and turnover. The members would like to know whether the determination of these criteria is at odds with or in line with the subsidiarity principle.
- Proposal 148 proposes a uniform tax of 3% in order to prevent fragmentation. The SP takes the view that this undermines the competency of member states to opt for a higher rate because the notion of a 'uniform rate' appears to rule out a higher percentage.
- The SP would like to know whether the levying of the tax can actually be seen as an indirect tax because it cannot be considered to be a 'surcharge' (like excise duty) or a fine since it is levied on profit at source. This raises the question of whether invoking Article 113 in the case of COM(2018) 148 is applicable.

The members of the **PvdD parliamentary group** take a negative view with regard to the subsidiarity of both Directives. It has not become clear from both proposals whether they concern a direct or an indirect tax, which stands in the way of a full-fledged subsidiarity check. In addition to this the PvdD thinks Member States should have maximum policy and tariff freedom, and these proposals do not make clear whether this is guaranteed.

The members of the **PvdA parliamentary group** consider this legislation to be in agreement with the subsidiarity principle. In general, they recognise that direct tax policies are in principle reserved for individual Member States. This does not detract from the fact that the Member States have large common interests in this area. There is a broad international consensus that tax avoidance is undesirable. There is also a broad consensus that tax avoidance can best be tackled internationally. In addition, harmonization of tax legislation contributes to the better functioning of the internal market, and harmonization helps to stop undesirable competition between Member States in the field of taxation.

Digital companies such as Facebook and Google are characterized by the fact that they are no longer tied to a physical location for their activities. Their profit derives from the provision of online services, which is difficult for the national profit tax systems of the Member States to get a grip on. The members of the PvdA parliamentary group note that the result is that these companies pay very little tax in the European Member States. In order to correct this, the 'fixed base' concept in the profit tax system needs to be adjusted. And because these digital companies operate online, independently of their location, they are international in nature. Because these large companies, which are the subject of this proposal, operate in all member states of the EU, there is an advantage to be gained from a European approach. The alternative is a fragmented approach to the taxation of digital companies, which can disrupt the digital economy that is still under development. In addition, a patchwork of tax rules will create new opportunities for tax avoidance by these companies. The purely cross-border business activities of the large tech companies in Europe justify taking a European approach above an individual Member State approach. In view of the damage caused by a fragmented approach as a result of different policies by individual member states, the members of the PvdA parliamentary group also consider the proposal proportionate. In conclusion, the members of the PvdA parliamentary group take a positive view of the subsidiarity of this EU proposal.

Standpoints regarding legal basis

The members of the **VVD parliamentary group** note that the Commission describes the tax as 'characteristic for an indirect tax'. The VVD members question this comment, since the new tax is intended to be levied on the profit of digital companies. Only because this is inherently problematical in view of the digital economy, is the turnover taxed instead. However, the purpose of the tax is still to tax profit. As such, in view of its purpose, the tax should be considered to be a direct tax (*sui generis*) rather than an indirect tax. The VVD therefore believes that another legal basis from the Treaty on the Functioning of the EU, for example Article 115 TFEU, would be more appropriate and suitable, if a positive approach is adopted to the proposal, than the chosen Article 113 TFEU.

The members of the **PVV parliamentary group** take the view that, with these proposals, the EU is acting unlawfully because there is no need to harmonise taxation in order to prevent distortions of competition.

Tax legislation is a national power and must remain so.

The members of the **CDA parliamentary group** believe the legal basis to be partially appropriate. The European Union sees Article 115 as the legal basis for the long-term solution (COM(2018)147) and Article 113 for the temporary solution (COM(2018)148). These members consider Article 115 to be the appropriate legal basis for both directives. The ultimate aim of the temporary solution is not to harmonise various turnover taxes on digital services, but the decision to tax turnover was taken, as the Commission itself admits, for practical reasons in order to harmonise taxation. The tax on turnover is therefore the means and not the end. The CDA members also have their doubts about the temporary nature of this tax on turnover of digital services, especially since the directive now contains no specified horizon.

The members of the **D66 parliamentary group** have a positive opinion with regard to the legal basis for both EU proposals and agree with the European Commission's arguments. The European Commission refers to Articles 46, 48, 53, paragraph 1, Article 62 and Article 91, paragraph 1 of the Treaty on the Functioning of the European Union. The members of the D66 parliamentary group consider this to be the right legal basis.

The members of the **Green Left parliamentary group** agree with the European Commission's arguments concerning the legal basis for the EU proposal.

The members of the **SP parliamentary group** take the view that proposal COM(2018) 147 falls within the scope of Article 115 of the Treaty on the Functioning of the European Union.

The members of the SP parliamentary group do not feel that proposal COM(2018) 148 falls within the scope of Article 113 of the Treaty on the Functioning of the European Union.

The members of the **PvdA parliamentary group** consider Article 46, Article 48, Article 53 (1), Article 62 and Article 91 (1) of the Treaty on the Functioning of the European Union the appropriate legal basis for both proposals.